

എങ്ങനെ സാക്ഷി ദൃഷ്ടാവകാം?

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ ഈ പഴയ ലോകത്തിലെ, പഴയ രാജ്യത്തിന്റെ ലോകത്തിലെ, ജീർണ്ണിച്ചു പോയ ലോകത്തിലെ വാർത്തകൾ കേൾക്കുകയായിരുന്നു. ബാപ്ദാദ നോക്കുകയായിരുന്നു എന്റെ കുട്ടികൾക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ എത്ര സഹിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ആത്മാവിനു ആനന്ദത്തിന്റെ സമയമാണ്, പക്ഷെ ശരീരം കൊണ്ട് സഹിക്കേണ്ടിയും വരുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ അഞ്ചു തത്വങ്ങളും സദാ ആജ്ഞാകാരികളും സേവാധാരികളുമായിരിക്കും, എന്നാൽ ആ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കണമെങ്കിൽ പഴയതിനെ തന്നെ പുതുക്കണം. പഴയ ലോകത്തിലെ സേവാധാരിയാവുക തന്നെ വേണം. ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന സേവനം ജന്മജന്മാന്തരത്തെ സേവനത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാക്കും. ഈ സേവനത്തിന്റെ ഫലസ്വരൂപമായി പ്രകൃതിയും ചൈതന്യ സേവാധാരികളും നിങ്ങൾക്കു ചുറ്റും കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് സദാകാലത്തെ സർവ്വപ്രാപ്തികൾക്കു മുന്നിൽ ഈ കുറച്ചൊക്കെയുള്ള സഹനം, സഹനമല്ല. ശ്രേഷ്ഠ സേവനത്തിന്റെ ലഹരിയിലും സന്തോഷത്തിലും സഹനം ചരിത്ര രൂപമായി പരിവർത്തനപ്പെടുന്നു. ഭാഗവതം നിങ്ങളുടെ സഹനശക്തിയുടെ ചരിത്രങ്ങളുടെ ഓർമ്മചിഹ്നമാണ്. അപ്പോൾ സഹനമല്ല ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളുടെ ചരിത്രമാണ് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ വരെ ഭഗവാന്റെ കുട്ടികൾ അച്ഛനുമായുള്ള മിലനത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ എന്തൊക്കെ ചെയ്തു - എന്ന കീർത്തനം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗോപീവല്ലഭന്റെ ഗോപഗോപികമാർ എന്തൊക്കെ ചെയ്തു. ഇത് സഹിക്കലല്ല, സഹനത്തിലൂടെ ശക്തിശാലിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സഹനശക്തിയിലൂടെയാണ് മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാനായി തീരുന്നത്. സഹിക്കുകയാണ് എന്നാണോ തോന്നുന്നത് അതോ കളിയാണെന്നാണോ തോന്നുന്നത്? മനസ്സ് സദാ നൃത്തമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ. മനസ്സിന്റെ സന്തോഷം ഈ അല്പ സഹനത്തെ സന്തോഷത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നു. ശരീരവും നിന്റെ, മനസ്സും നിന്റെ, ആരെയാണോ നീ എന്നു വിളിച്ചത് - ആ ആൾ എല്ലാം നോക്കിക്കൊള്ളും, നിങ്ങൾ വേറിട്ടും പ്രിയപ്പെട്ടുമിരിക്കുക. ശരീരത്തിന്റെ കണക്കുകൾ തീർക്കുന്ന പാർട്ട് അഭിനയിക്കുമ്പോഴും നിരന്തരം സ്മൃതിയിലുണ്ടായിരിക്കണം - "ബാബ നീയായി നിന്റെ പാടായി. ഞാൻ രോഗിയാണോ, അല്ല. എന്റെ ശരീരം രോഗിയാണോ, അല്ല. നിന്റെ സ്വത്താണ്, നീ നോക്കിക്കോ. ഞാൻ സാക്ഷിയായി നിന്റെ സ്വത്തിന്റെ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു." അങ്ങനെയെങ്കിൽ പറയാം സാക്ഷി ദൃഷ്ടാവെന്ന്. ട്രസ്റ്റിയാകണം. അതുപോലെ മനസ്സും നിന്റെയാണ്, എന്റെയല്ല തന്നെ. "എന്റെ മനസ്സിനു പിടിക്കുന്നില്ല, എന്റെ യോഗം ശരിയാകുന്നില്ല, എന്റെ ബുദ്ധി ഏകാഗ്രമാകുന്നില്ല" - എല്ലാ എന്റെകളും ഇളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. ഈ എന്റെ എവിടെയാണുള്ളത്. എന്റെ ഇല്ലാതായാൽ മാത്രമേ സർവ്വബന്ധനമുക്തനാകുവാൻ സാധിക്കൂ. എന്റെ ധനം, എന്റെ ഭാര്യ, എന്റെ ഭർത്താവ്, എന്റെ കുട്ടി ജ്ഞാനത്തിലേക്ക് വരുന്നില്ല അവന്റെ ബുദ്ധിയുടെ പൂട്ട് തുറന്നു തരു, ഇങ്ങനെ അവരെക്കുറിച്ചു മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നതെന്താണ്? ഇതുവരെ ഒരു കുട്ടിയും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല - എന്റെ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരുടെ അല്ലെങ്കിൽ ദേശത്തിലുള്ളവരുടെ ആത്മാവിന്റെ പൂട്ടു തുറന്നു തരു എന്ന്. പറയുന്നതിതാണ് - എന്റെ ഭാര്യയുടെ, എന്റെ കുട്ടിയുടെ - ഈ എന്റെ എന്ന ഭാവം പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകില്ല. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ആത്മാവിനെയും പ്രതി പരിധിയില്ലാത്ത ശുഭ ഭാവന പുലർത്തി എല്ലാവരോടുമൊപ്പം അവരെയും കാണുക. എന്താ മനസ്സിലായോ ! നിന്റെയെല്ലാം നിന്റെയായില്ലേ. എനിക്കു യാതൊരു ഭാരവുമില്ല. ഇനി ബാപ്ദാദ ഒരിടത്തും സേവനത്തെ പ്രതി നിമിത്തമാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ശരീരം കൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യും, മനസ്സുകൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യും, എവിടെ നിർത്തിയാലും, ഏതു സാഹചര്യത്തിൽ നിർത്തിയാലും, റൊട്ടിയും പരിപ്പും കഴിപ്പിക്കുകയോ, 36 തരം വിഭവങ്ങൾ കഴിപ്പിക്കുകയോ, എന്തു തന്നെയായാലും എന്റെ യാതൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിന്റെ കാര്യം നീ നോക്കിക്കൊള്ളുക, ഞാനെന്തിനു ചിന്തിക്കണം. ഭഗവാൻ തന്റെ കുട്ടികൾക്ക് സദാ ശരീരംകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും എല്ലാം സഹജമാക്കി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും - ഇത് ബാബയുടെ ഗ്യാരന്റീയാണ്. പിന്നെ നിങ്ങളെന്തിനാണ് ഭാരമെടുക്കുന്നത്. അന്നും കേൾപ്പിച്ചിരുന്നില്ലേ എല്ലാം നിന്റെയാക്കിയവരാണെങ്കിൽ എന്താണോ ബാബ കഴിപ്പിക്കുന്നത് അത് കഴിക്കും, കുടിക്കും, ആനന്ദിക്കും, ഓർമ്മിക്കും. ഒരു ഡ്യൂട്ടി മാത്രമേ നിങ്ങൾക്കുള്ളൂ, ബാക്കി എല്ലാ ഡ്യൂട്ടികളും ബാബ സ്വയം നിർവ്വഹിക്കും. ഒരൊറ്റ ഡ്യൂട്ടി ചെയ്യുവാനാകുമല്ലോ അല്ലേ. എന്റെ എന്നു പറയുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ചഞ്ചലത ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതൊക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണല്ലോ എന്നല്ലേ ചിന്തിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതല്ല, ബുദ്ധിമുട്ടാക്കി തീർക്കുന്നതാണ്. എന്റെ എന്ന ഭാവം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കും. നിന്റെ ഭാവം എല്ലാം എളുപ്പമാക്കും. വിശ്വമംഗള ഭാവന പുലർത്തുമെങ്കിൽ വിശ്വമംഗള കർത്തവ്യം വേഗം സമാപ്തമാകും. പിന്നെ സ്വന്തം രാജ്യത്തിലേക്കു പോകും. അവിടെ ഇങ്ങനെ വിശ്വി വിശേണ്ടി വരില്ല, (ചൂടു കാരണം എല്ലാവരുടെയും കൈയ്യിൽ പല നിറങ്ങളിലുള്ള വിശ്വി ഉണ്ടായിരുന്നു) അവിടെ പ്രകൃതി നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വിയാകും. ഓരോ

രത്നവും അത്രയും പ്രകാശിക്കും. ഇന്നത്തെക്കാലത്തെ ലൈറ്റിനെക്കാൾ മനോഹരമായ ലൈറ്റായിരിക്കും അത്. സദാ നിങ്ങളുടെ കൊട്ടാരങ്ങളിൽ നവരത്നങ്ങൾ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഓർത്തു നോക്കൂ - എന്തൊരു പ്രകാശമായിരിക്കും അത് - ഒൻപതു നിറങ്ങൾ മിക്സായി വരുന്ന പ്രകാശം, എത്ര മനോഹരമായിരിക്കും. ഇവിടെ നോക്കൂ ഒരു നിറമുള്ള ലൈറ്റും കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് സേവനത്തിന്റെ കാര്യം സമ്പന്നമാക്കൂ. സമ്പന്നമാക്കുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം, സർവ്വ സുഖങ്ങളുടെ രാജ്യം ദാവന്നു കഴിഞ്ഞു. മനസ്സിലായോ !

ഇന്ന് എല്ലാവരും മടങ്ങി പോകുന്ന ദിവസമാണ്. ബാപ്റ്റാദയ്യം വേഗം വേഗം നിർത്തിയാൽ അല്ലേ പോകാനാകൂ. ഇപ്പോളാണെങ്കിൽ ട്രെയിനിലെ തിരക്കിൽ പോകേണ്ടി വരുന്നു. പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ കൊട്ടാരങ്ങളുടെ മുന്നിലും പിന്നിലും അനേക വിമാനങ്ങൾ നിർത്തിയിട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഓടിക്കുവാനുള്ള ആളെ കാത്തിരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ചെറുതിലും ചെറിയവർക്കു പോലും ഓടിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കൊച്ചു കുട്ടിക്കു പോലും സിച്ച് അമർത്തിയാൽ മതി പറക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഒരിക്കലും ആക്സിഡന്റുണ്ടാവില്ല. വിമാനങ്ങളും തയ്യാറായിരിക്കാൻ തക്കതാണ്. പക്ഷെ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഏവർ റെഡിയാകണം. സ്വർഗ്ഗം തയ്യാറായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. വിശ്വകർമ്മാവ് ആജ്ഞാപിച്ചാൽ കൊട്ടാരവും വിമാനവും തയ്യാറായി. ഈശ്വരീയ ഇന്ദ്രജാലത്താലുള്ള പ്രാലബ്ധിയുടെ നഗരിയാണ്. (എല്ലാവരും വിശ്വി വീശുകയായിരുന്നു). ഇതും ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ പറ്റിയ നല്ല സീനാണ്. വിവിധ നിറങ്ങളോടു കൂടിയ വിശ്വികൾ വീശുന്ന ഇങ്ങനെയൊരു സഭ മറ്റൊന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ടാവില്ല. ശരി.

സദാ നീയായി നിന്റെ പാടായി എന്ന ദൂഢ സങ്കല്പധാരികൾക്ക്, സദാ പരിധിയില്ലാതെ സർവ്വ ആത്മാക്കളെ പ്രതി ശുഭ ഭാവനധാരികൾക്ക്, സദാ ഓരോ കർമ്മത്തിലും ഓർമ്മയിലൂടെ ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്ക്, ഏവർ റെഡി കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയ്യുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ട്രെയിനിംഗ് എടുക്കുന്ന കുമാരിമാരോട് :- എല്ലാവരും സ്വയത്തെ ബാബയുടെ വലംകൈയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ ! ഇടം കൈയല്ലല്ലോ. വലംകൈ ഒരു കൈയാണ് പിന്നെ രണ്ടാമതായി സേവനത്തിൽ സദാ സഹായോഗിയായിരിക്കുന്നവരെയും വലംകൈ എന്നു പറയും. സദാ സേവനത്തിൽ വലംകൈ ആയിരിക്കുമെന്ന് ദൂഢ സങ്കല്പം എടുത്തല്ലോ അല്ലേ. അവിടെ പോയിട്ട് മറന്നു പോകില്ലല്ലോ അല്ലേ. കാരണം കൊണ്ടോ അകാരണം കൊണ്ടോ സേവനത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഇറങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും എനിക്ക് സേവനത്തിൽ കൂട്ടാളിയാകണം എന്ന ലക്ഷ്യം വയ്ക്കണം. ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും സേവനം അടങ്ങിയിരിക്കണം. എവിടെയായിരുന്നാലും അവിടെ സദാ സ്വയത്തെ പൂജ്യ മഹാൻ ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കി നടക്കണം. നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ആരിലേക്കും പോകുവാനും പാടില്ല, ആരുടെയും ദൃഷ്ടി നിങ്ങളിലേക്ക് വരുവാനും പാടില്ല. അത്രയും പൂജ്യ ആത്മാവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി നടക്കണം. പൂജ്യ ആത്മാവിന്റെ സ്മൃതിയിൽ കഴിയുന്ന കുമാരിമാരുടെ നേർക്ക് ആരുടെയും അപ്രകാരമുള്ള ദൃഷ്ടി പോകില്ല. സദാ സ്വയത്തെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ജാഗ്രതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഒരിക്കലും സ്വയത്തെ സാധാരണ സ്മൃതിയിൽ നിറുത്തരുത്. എന്തായാലും ഞാനൊരു ബ്രഹ്മാകുമാരിയായി..... എന്ന അലസതയിലേക്ക് വരുത്. ഇപ്പോൾ ദാദിയായി, ദീദിയായി..... ഇല്ല. ഇതൊക്കെ പറയുവാൻ കൊള്ളാം. ആകേണ്ടതെന്താണ് - ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവ്, പൂജ്യത്വം, ശക്തി സ്വരൂപ ആത്മാവ് ശക്തിയുടെ നേർക്ക് ആരുടെയും ദൃഷ്ടി പോകില്ല. അഥവാ ആരുടെയെങ്കിലും ദൃഷ്ടി പോയാൽ, കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് - അയാൾ എരുമയായി എന്നാണ്. എരുമ കറുത്തതാണ്. എരുമയായി എന്നാലർത്ഥം കറുത്ത ആത്മാവായി മാറി. എരുമ ബുദ്ധി എന്നാൽ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരായി മാറി എന്നാണ്. അഥവാ ആരുടെയെങ്കിലും മോശമായ ദൃഷ്ടി പോവുകയാണെങ്കിൽ അവർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ അതായത് എരുമ ബുദ്ധിയായി മാറും. ആരുടെയെങ്കിലും അപ്രകാരമുള്ള ദൃഷ്ടി പതിച്ചാൽ അതും കുമാരിമാരുടെ ദുർബ്ബലത എന്നു പറയപ്പെടും. പാണ്ഡവർക്ക് അവരുടെ ദുർബ്ബലത, കുമാരിമാർക്ക് അവരുടെ - അതുകൊണ്ട് സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കൂ. ദാദി ദീദിമാർക്കും ഉള്ള ഭയമിതാണ് - ആരുടെയും ദൃഷ്ടി പതിയല്ലേ. അപ്പോൾ അത്രയും ഉറച്ചില്ലേ ! ആരിലും പ്രഭാവിയായി പോകില്ലല്ലോ അല്ലേ. ആ സേവാധാരി വളരെ നല്ല ആളാണ്, ഇയാൾ സേവനത്തിൽ വളരെ നല്ല കൂട്ടുകാരനും സഹായിയുമാണ്, അല്ല. ഇയാൾ എത്ര സേവനമാണ് ചെയ്യുന്നത്, ഇല്ല. ബാബയാണ് ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നത്. ഞാൻ ഇത്രയും സേവനം ചെയ്യുന്നു, ഇല്ല. ബാബ എന്നിലൂടെ ചെയ്തിപ്പിക്കുകയാണ്. സ്വയം ദുർബ്ബലമാകരുത്, മറ്റുള്ളവർക്ക് ദുർബ്ബലമാകുവാനുള്ള മാർജിൻ കൊടുക്കരുത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരാളെ പ്രതിയും റിപ്പോർട്ട് വരുവാൻ പാടില്ല. പാണ്ഡവർ വളരെ ചാതുര്യമുള്ളവരാണ്. ചിലർ നല്ല നല്ല വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടു വരും - കഴിക്കുവാൻ, അണിയുവാൻ - ഇതെല്ലാം മായയാണ്. ആ സമയത്ത് അവർ മായയാൽ പരവശരായിരിക്കും. പക്ഷെ നിങ്ങൾ മായയെ തിരിച്ചറിയുന്നവരല്ലേ. ആ വസ്തുക്കളെ

വസ്തുക്കളായി കാണരുത്, സർപ്പമാണെന്നു വിചാരിച്ചോളണം. സർപ്പം തീർച്ചയായും കടിക്കും. അത്രയും കടുത്ത ദുഷ്ടി വച്ചാലേ സുരക്ഷിച്ചതായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ ആതിഥേയനിലും മായ പ്രവേശിച്ച് സ്വന്തമാക്കുവാൻ വളരെയധികം പരിശ്രമിക്കും. ആരംഭ കാലത്ത് കൊച്ചു കൊച്ചു കുമാരിമാരോട് ബാപ്റ്റിസം പരയുമായിരുന്നു - ഇത്രയും മുളക് കഴിക്കേണ്ടി വരും, ഇത്രയും വെള്ളം കുടിക്കേണ്ടി വരും, ഭയപ്പെടരുത്. അപ്പോൾ മായ വരും, വളരെ വലിയ രൂപത്തിൽ വരും പക്ഷെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നവർ സദാ വിജയികളായിരിക്കും. തോൽക്കില്ല. എല്ലാവരും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ശക്തി ധാരണ ചെയ്തോ അതോ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നെടുത്തോ? നോക്കൂ, എല്ലാവരുടെയും ഫോട്ടോ എടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ഉറപ്പിരിക്കണം. കുമാരിമാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ശക്തി രൂപമായാൽ ആഹാ ആഹാ എന്ന കൈയ്യടി ഉയരും. ബാപ്റ്റിസം വിജയ പുഷ്പങ്ങളുടെ മഴ പെയ്യിക്കും. ഇനി റിസൾട്ട് നോക്കാം. അപ്രകാരം അംഗദനെ പോലെ ആകണം.

സമയത്ത് ബുദ്ധി പ്രവർത്തിക്കുക, അതും ഭാഗ്യശാലികളുടെ ലക്ഷണമാണ്. സമയത്ത് ഫലം നൽകുന്ന വ്യക്തിയാണ് മൂലം കൂടുതൽ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ എന്താണുള്ളത്. ചിന്തയും ദുഃഖവുമല്ലാതെ മറ്റെന്താണുള്ളത്. അപ്പോൾ കച്ചവടം ഉറപ്പിക്കണം. എത്ര വലിയ ആകർഷണമുള്ള വസ്തുക്കൾ വന്നാലും, അത്രയും ആകർഷണമുള്ള വ്യക്തികൾ മുന്നിൽ വന്നാലും, ആകർഷിതരാകരുത്. സങ്കല്പത്തിലോ സ്വപ്നത്തിലോ പോലും കഴിഞ്ഞു പോയ കാര്യങ്ങൾ ഓർക്കരുത്. അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു പോയ ജന്മത്തിലേ കാര്യങ്ങളാണെന്നു വിചാരിച്ചോളണം. അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യരുത്.

പർട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി അമൃതവേളയായി :- നോക്കൂ, പകലിനെ രാത്രിയും, രാത്രിയെ പകലുമാക്കി. ഇതല്ലേ ഗോപ ഗോപികമാരുടെ മഹിമ. സദാ ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്നേഹി ആത്മാക്കൾ അല്ലേ. എത്രമാത്രം കുട്ടികൾ സ്നേഹികളാണോ അതിന്റെ കോടിമടങ്ങധികം ബാബ സ്നേഹിയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ അല്ലേ. നോക്കൂ സെക്കൻഡിൽ ഓർമ്മിച്ചു ബാബ ഹാജരായി. നല്ല സേവാധാരിയല്ലേ ബാബ. വേറേയാരെങ്കിലുമൊക്കെങ്കിൽ വരുവാൻ താമസമുണ്ടാകും, എഴുന്നേൽക്കണം, തയ്യാറാകണം, നടക്കണം, എത്തണം. ബാബയാണെങ്കിലോ സദാ ഏവർ റെഡിയാണ്. വിളിച്ചു, സെക്കന്റുനൈക്കാൾ കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. എല്ലാവരുടെയും സേവനം ചെയ്യുന്നതിനായി സദാ ഹാജരാണ്. ഒരിക്കലും ശല്യപ്പെടുത്തിയില്ല. നോക്കൂ ഇപ്പോഴും എത്ര സമയമാണോ കൂടെയിരിക്കുന്നത് അത്രയും സമയം സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നോ അതോ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നോ. ബാപ്റ്റിസം കുട്ടികളെ കണ്ട് കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയാണ്. ബാപ്റ്റിസം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ് എല്ലാ കുട്ടികളെയും സന്തോഷിപ്പിക്കണം, അപ്പോൾ പിന്നെ എന്തായാലും തീരുമാനം പൂർത്തീകരിക്കുമല്ലോ. സദാ ഓരോ കുട്ടിയും ഒരാൾ മറ്റേയാളെക്കാൾ പ്രിയമാണ്. ഒരാൾ പോലും അപ്രിയമാകില്ല. കുട്ടികളാണ്, കുട്ടികളെങ്ങനെ അപ്രിയരാകും. സദാ ഒരാൾ മറ്റേയാളെക്കാൾ മുന്നിലാണ്. ഓരോ കുട്ടിയും രാജാ കുട്ടിയാണ്. പ്രജാ കുട്ടി ഒരാൾ പോലുമില്ല.

നിങ്ങളുടെ ജഡചിത്രങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ഭക്തർ ഉറക്കമിളക്കുന്നു, എപ്പോഴോ നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്തർ കോപ്പിയടിക്കുന്നത്. ഈ ഉറക്കമിളപ്പ് ഡബിൾ സമ്പാദ്യം നൽകുന്നതാണ്. വർത്തമാന സമ്പാദ്യമായി പിന്നെ വർത്തമാനത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ ഭാവിയിലും ശ്രേഷ്ഠമായി. നമ്മൾ മംഗളകാരി ആത്മാക്കളാണ്. ഓരോ കാര്യത്തിലും മംഗളം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അമംഗളം ഉണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല കാരണം മംഗളകാരിയായ ബാബയുടെ കൂട്ടിയായി മാറി. പുറമേ നിന്നും നോക്കിയാൽ അമംഗളമായി തോന്നിയാലും, ഉദാഹരണത്തിനു ആക്സിഡന്റ് നടന്നാൽ നഷ്ടമുണ്ടാകും അല്ലേ, ലോകർ പറയും അമംഗളമുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ അമംഗളത്തിലും സംഗമയുഗീ ആത്മാക്കൾക്ക് മംഗളം നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. നഷ്ടം പോലും തുമ്പയിൽ നിന്നും സൂചിയായി മാറും. വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാകേണ്ടിടത്ത് ചെറിയ നഷ്ടമായി മാറുന്നു. ഇതിലും മംഗളം കണ്ട് സദാ മുന്നോട്ട് പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള മംഗളകാരി ആത്മാവാണെന്നു സ്വയം മനസ്സിലാക്കി നടക്കൂ. ബാബ തന്നെ സമാനമാക്കി മാറ്റി. അച്ഛൻ മംഗളകാരിയെങ്കിൽ കുട്ടികളും മംഗളകാരിയാണ്. കുട്ടികളെ അച്ഛൻ തന്നെക്കാൾ മുന്നിൽ നിറുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഡബിൾ പുജ നിങ്ങൾക്കാണ് ലഭിക്കുന്നത്, ഡബിൾ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നത് നിങ്ങളാണ്. ഇത്രയും ലഹരി, ഇത്രയും സന്തോഷം സദാ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ - ആഹാ ഞാനെത്ര ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവ്, ആഹാ ഞാനെത്ര പുണ്യാത്മാവ്, ആഹാ ഞാൻ ശിവ ശക്തി - സദാ ഈ സ്മൃതിയിലിരിക്കൂ. ശരി.

നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും വീട് മധുബനാണ്. മധുബനാകുന്ന വീട്ടിൽ നിന്നുമാണ് പരംധാമമാകുന്ന വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള പാസ്റ്റ് ലഭിക്കുന്നത്. സാകാര രൂപത്തിൽ മധുബനാണ് വീട്, പിന്നെ നിരാകാര

ലോകമായ പരംധാമമാണ്. മധുബൻ യഥാർത്ഥ വീടാണ്, നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ടാണോ മടങ്ങി പോകുന്നത് അത് സേവാകേന്ദ്രമാണ്. അത് വീടാണെന്നു വിചാരിച്ചാൽ കൂടുങ്ങി പോകും. സേവാകേന്ദ്രമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ വേറിട്ടിരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഏതാത്മാക്കളെ പ്രതിയാണോ നിമിത്തമായിരിക്കുന്നത്, അവരുടെ സേവനാർത്ഥം സംബന്ധത്താൽ നിമിത്തമാണ്. രക്തബന്ധം കൊണ്ടുള്ള സംബന്ധമല്ല. സേവനത്താലുള്ള സംബന്ധമാണ്. സദാ ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലുമിരിക്കൂ, അപ്പോൾ സഹജമായി നഷ്ടോമോഹയാകുവാൻ സാധിക്കും. ശരി.

വിശേഷ സേവാധാരി എന്നാലർത്ഥം ഓരോ കാര്യത്തിലും വിശേഷത കാണിക്കുന്നവർ. എല്ലാവരും സേവാധാരികളാണ് എന്നാൽ വിശേഷ സേവാധാരി വിശേഷത കാണിക്കുന്നവരാണ്. എപ്പോൾ എന്തു സേവനം ചെയ്താലും, പ്ലാനുകൾ ഉണ്ടാക്കിയാലും ചിന്തിക്കൂ - സേവനത്തിൽ എന്തു വിശേഷത കൊണ്ടു വന്നു? വിശേഷ സേവനം ചെയ്യുമ്പോൾ വിശേഷ ആത്മാക്കൾ പ്രസിദ്ധമാകും. സദാ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ - എന്തെങ്കിലും വിശേഷ കാര്യം ചെയ്യണം. അതിലൂടെ സ്വാഭാവികമായി വിശേഷ ആത്മാവായി തീരും. ബാബയുടെയും പരിവാരത്തിന്റെയും മുന്നിലേക്കു വരണം. എപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും വിശേഷത കാണിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. വിശേഷത വേറിട്ടവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാകും. ഓരോ കാര്യത്തിലും വിശേഷതയാകുന്ന നവീനത കാണിക്കൂ. സത്യമായ സേവാധാരിയായി, സർവ്വർക്കും തന്റെ ശക്തികളുടെ സഹായോഗം കൊടുത്ത് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. സദാ ഈ സേവനത്തിൽ തത്പരരായിരിക്കൂ. ശരി. ഓംശാന്തി.

വരദാനം :- ത്യാഗത്തിന്റെയും തപസ്സിന്റെയും സഹായോഗത്തിലൂടെ സേവനത്തിൽ സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്ന നിരന്തര തപസി മൂർത്തിയായി ഭവിക്കൂ.

സേവാധാരി എന്നാലർത്ഥം ത്യാഗി തപസിമൂർത്തി. ത്യാഗത്തിന്റെയും തപസ്സിന്റെയും രണ്ടിന്റെയും സഹായോഗത്താൽ സേവനത്തിൽ സദാ സഫലത ലഭിക്കുന്നു. തപസ്സെന്നാൽ ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതാരുമില്ല. ഈ നിരന്തര തപസ്സു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സേവാസ്ഥാനം തപസ്യാകുണ്ഠമായി മാറും. അങ്ങനെയൊരു തപസ്യാകുണ്ഠമായി മാറിയാൽ ഈയാംപാറ്റകൾ താനേ വരും. മനസാ സേവനത്തിലൂടെ ശക്തിശാലി ആത്മാക്കൾ പ്രത്യക്ഷമാകും. ഇപ്പോൾ മനസാ സേവനത്തിലൂടെ ഭൂമിയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ - വൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുവാനുള്ള വിധി ഇതാണ്.

സ്തോഗൻ :- വിനയവും ധൈര്യവുമാകുന്ന ശക്തി ക്രോധാഗ്നിയെ ശാന്തമാക്കും.